

؟ | ؟ | ؟... ۲۲۱۶ ۲۲۱۶۲ ۲۴ پژو /۲۰۰۰ میل

א. כי אנשים אהום אנתנו, וברשות? "ודמיים בקהלת פנים", ומושמע שהו דמיים כ"ב עד כדי שחו אחים מועיים וגולגולבים בינויהם (הרא איטה במרוש שהרבה שיקק ארבע להציג את לוט נשות שאמרגל הָא מורה, וכשראה שלא ניצה את ארבע, אמר לארם אפesh לולח' פְּנִים) (ביהודה). קשיה: ר' דינה במודח משמעו שורה לאלה שטוח ואחרומו ישבו יהודית את ברה רביה (ס"ה ט') איתרא: "אברהם תעב וקנה, אמר ר' רני רני לפל משלו, מארך נגמץ למוקם, ר' רני רני ידע לפל מכבב, מכבב, מארך שתהה מעשו בקהה אדם ידע לפל, א"ל הקב"ה: חיך דבר מוב תבעת ומונך הָא מותחיל, מהותיל הספר וуд כאן אין כתיב וקנה וכו' שעמד אברהם גנט לו קונה", וא"כ בון שאברהם היה דובל בששים רוכבה קרוב והוזע בן אחוי - לוט והוא קודם בירושה, וא"כ מודע לוט, וא"כ יתכן רבנן דוד מושיע בקהלת פנים עד כדי שהיה מוקם לטעתו ולחדילך בינויהם?

ב. "מה התו ל... ובן משק בוט אדרש הא דמשק אליעזר... לא רישיך זה", ומושמע שאם יצחק לא נהנו נולח, הרי רישויש של אברהם הייתה מוגעה לאלייעזר, וצ"ע: "דינה יש לאברהם קרוב והוזע בן אחוי - לוט והוא קודם בירושה, וא"כ מודע אברהם לא הוריש לוטה את היושה?

ג. "מקץ עשר שנים לשבת ארכם בארץ בענין", ובריש": "מועד הקבע לאישה שיחחה" שיעס ולא לדדה למעלת, חיבר ר' רשא הדרות, וקשיה: דינה ברכות (ס"ה) אמר רב הנחמן אמר ר' רביה בר אבה: "אברהם אמן אילינוי הייתה", וא"כ מה שיר בכח' ה' מתמיין לה "שיעס"? ר' רדא בפסחים: "שיעס אליל לא גאנטן לא לאיזה שביבלה ליליד לא לדדה?"

ד. "למה אמרת איזורי איז... עיטה דינה אשתק קח ולך", נקורה למחשבה: דינה אויתו מעשה בזיקן אירע לאברהם גם עם אביכלו, וגם שם אבימלך של' למלה אמרת אחוי היא", ואילו שם ענה לו אברהם תשובה מוגמeka: "כי אמרתי לך אין ריאת אלוקים במקומך הזה והווינו על דבר אשთ", ואינו כן באנדרם השאלתך שנשאלה ר' כלב באברהם לא ענין, להזהר איזורי איז, ועוד "ונוד", הנה אשתק קח ולך, וענין של באר לחילוק לישון: ר' הלקל אין לשון ביצה' לר' מלמי' דכשדים פונה לתהיר בעניהם מודע שעיה כד, וכי, איי דם הוא פונה אליל בלשון "לבה" בססתמא אין עונש באמת להתהיין בענין שיעס... אמר "לבה" וזה אשתק מלען שונא, ומילא עונת' "לארח הדרת הדרת". קח ל"ז "ואין כל בען גאנטום" לר' מלמי' שמא' ב' בהשענה מוגעה בלשון "מה עשית?", הרי באן זה כי שנון התענייניות, באמות' מה ראיית, של' אלה ו מה' ב' הדרת התענייניות ותשובה מופשית מאברהם.

ה. "וילען ר' מעשר מכ"ב מבאר ר' ש'", דברהם דען לשם בין דה ל' פל' שיחח דרי', וא"כ: "כיצד נודה דון? מני יהוiso שוניה מבארהם או כל אדם ריאת שוהה היה כהן והם לא? ומי תמיין שודה בכורו, והו אין דוד ריאת כרב' יולש' יולש' שבאודים, א"כ ב' מהה וдолטור שס' לותהיך דהו?"

כָּלֵב כְּלֵב אַלְמָנָה וְאַלְמָנִית

מכון שהלבות מלוקטות ונוכרות ע"י אברך שעדיין לא שמשו כל צרכו את למדודין
שאין להוציא מכאן לא הלהה וכ"ש לא מעשה
מקצת מהלהבות מלוקטות מופרבי מוחשי מוננו... ומקצת היוצאים לפוט רוחיאן ממסקנות דבר
המשנה בדורות... מכורחות הדברים מסווגים מותחים ההלכות בקראה

כמה הלוות המצוויות בבית המדרש

א. יש להעיר: לאוטם הלומדים או מטפלים סמוך לחלו, אם חלו זה פתוח (או שקו) יש להם לברר שלא משתקן נגניו דבר צואה או ערוה בשעת הלימוד והטיפול, הילכ' אם החלון פונה כלפיו הגאנשים שמ' שם בכל הזמן ואנשיותו, וועל הניהון שמא עזוזין ריבוי האגאנשים שמ' עזוזה עזוזה, א' כ' אסרו למדוד כגד' שס' גאנשים מוקפדיות על כל כלילו הגאנשוויט, א' כ' אסרו למדוד כגד' קדושה והוא מסתכל דרכ' תלו פתו אס' רוזה האנטנות שברוחות עא' ב' שאין מגע לו ריח רע, אלא צריך שעכ' ג' עזיצים עיגנו',

ב. בחור המאריך בתפלותו, והתחיל ליטול קבושו בסדר זה בתוך ד' אמותיו, יכול לשבת ע"פ שהוא בתוך ד' אמותיו של המותפל, אבל למתחלת לשחמייר שלא לשבת ע"פ טוביה היא להורות לו שיתפלל במקום שאינו מופיע לומדים (כגון בחדר מוביל או בעזרת נשים וכו').

ג. יש לבטל את המנגה הרע שנתרחש באיזו מקומות, שבשעת הסדר עוזים הבחרורים יותר לעצם לשבת במקום היחיד לרבים, בתואנה שרך בשעת התפלה קדוקו הווא, ושטיא טענות כל הוראות חושן משפט שלא ישב במקומו המוחוד לו¹ אין הכוונה להוראות חושן נערץ לאל, אלא לאל עירך להטבז איזו מוקמו של רבו בשעה שבעה רבעים נערץ לו, וא"ה לא ישב ההוראה זו, איזה אלא שרבו אז צריך לשבת במקומו היה, וא"ה בו משום כבוד רבו, ו"מורא רבך כבודו שאם...".

ד. הרוצה להיבט לחדר השיעורים, אלא שדא עקה הכנסה היחיד להדר שיעורים הוא רק דרכ' בית המדרש, אם וווצה להיכנס לשם בשביל ללימוד תורה, הרי אין בזה חשש קפנדירא דלובי זה חדר השיעורים בט' במילוא' לבית המדרש, וא' כמשמעות לחדר שיעורים דרכ' בית המדרש שישיב בכתף לוי'המ' עצמו, וכן לא הו' בפונדירא, אבל אם וווצה לה'ישיב בחדר שיעורים לא בשביל למד' או תפיליה, הקניידי שימוש זה להדר שיעורים לא בט' בית המדרש, וא' כ' לה' קניידי, יכולinct' לבת המדרש, וא' אמר פרש"ב או' יש' בעוט וא' יבש' לחדר שיעורים.

ה. יונם הנכנסים ב' biome ד' בתהליכי הסדר, ולוקחים מוחדרון עירמה של ספרים הנכתבים להם לאוטו סדר, (בפי המראי מקומות המכתבים וכדי תוך הפעלה מושאר לומדי biome ד' שנכתבים אף הם באותו סדר לאותם ספרים בדיק) ולא זו בלבד: אלא אותו מהחפש שנאלץ להסתובב בכל הבית מודיש עד שס' העלילה נמצא להיכן הספר המבוקש נעלם, הרוי מיודענו יותר או יותר שהחויר את אותו ספר לבאנו, אשר ע' כי: יש לדעת דלא ז' בלבד שכן פריך להחויר את הספר בקבתו, אלא אסור לעשות כן! וממש וברור דכל יצות השימוש בספר הווק בשות העין והושמעו, אבל אבל לפניו ולאתה'ב אין לו כל בנות נב, וב' שעלא לעכב אותו מעין של אחרים, ואורהה הלוקח ספר וויב להחויר מידי לאחר השימוש בו ואפיילו בגבעו הסדר. (יש להעיר: דכ' אין אלא במני שעדין לא פתח את הספר ווק הינה אותו לידו כי לשמו אותו לשיטרין, אבל אם כבר חבורות עמיין ברכסם על הלוויינים, שפותחות הראשות בעידן הספר, ומיעיינם ב', ואחרי קוראים את המתו' על עליון, ושוב מותחים לראות בעידן המתו' מושיעם שם האלואן וכו' וכו' מוסבהרא א' ע' להחויר ביני את ספרה, אבל ממידך שיטרין

ו. בימי הקץ החמימים (או יהלומיין ימיות החורף הקרים) מצוי שבית המדרש הממושג מפהה גם את מי שמעת לא לומד להיכנס לתוכו, והנה שלחtabונן: דמצוד אחד הא קייל': דאין להיכנס לביהם"ד בחמה מפני החמה ובגשימים מפני הגשםים, אבל מאייד שמעין דישיבת בית המדרש אפלו לא למדוד הרוי זה מזעם, אשר ע"ב נראה בפסות השחילוק והוא דעדבר אורה שבעל לא שייך לפא, וכל מה שמכנס לביית המדרש זה רק בשבל היינץ מהחמה או מהגשם, עליו ביוון זה"ל ואמרו שאסוו להיכנס מפני החמה והגשם, אבל בהר שיבה שכך הוא מקומו, ואנורע בעת לשבת ביהם"ד, ומכוון הפסות כתעת אין לו למדוד אלא שמכינו שיש כתעת מזון טוב ביהם"ד, הרי מושך אותו ב'כ' לשבת בביית המדרש, הרי אדרורה; בכ"ה ג' מפני החמה ומפני הגשםים כאן הם בגוזר "משכחו ללבית המדרש", וא"כ כל זמן שיכנס וישב ולא ידרר דברים כביהם לדיות ראיינו על דא ווינצ"ר אמרה: אשר יוציאו בירך.

הכח אודרבון: אם כל יחו אדור מוקם תפילתו זה יופיע ליד היטוב וזה^(ק) בבעלי המוקם, "א"ב גנדיין לעל מושבדרא שטובת והשבר ובודישם בחוראות, אבל שאלת אודרבון, מהו א"ב גנדיין בעבור החברותא, והנה בא לתהיישב לציזו ייחוד לאח חברותא, והוא אום יתיישב לאח חברותא, נמצא שלא ישאר מוקם לחברותא, ואז יאלץ הרוואשו את מקומו, השברא נוותת שכיל לטענו לאותו ייחיד שפינה את מקומו, דמיינו שחיה בחברותא, הרי יש לו מוניות למקום זה דייקא, כיון שסמניך הוא למוקמו, ייש להסתפק: בגיןו הרווה לשבת בשעת הלימוד במוקם שב הוא מופל, כדברי הגמ' שיש מעלה להתפלל במתוך ד' של הכהן, האם יכול ליטול יישוב שם שיש לו טענות מוגנות, שרוי מופל ורוה הוא? ונסתורבא: דלא יכול לעמודו אז, דהא כיון שעשיבה אין שם יוכת מוגנות בבעלי המוקם, אלא הכל או אומדנא ברוצין ובדרישות של ראש הישיבת, אבל בבעלי המוקם, "א"ב גנדיין לעל מושבדרא שטובת והשבר ובודישם בחוראות,

תלמוד בבבלי טריטוריה של צדוקים וכהנים נזקן

אנו מודים לך על תרומותך לארץ ישראל וברוך יהיה לך

!!!**אנו מודים לך!** !!!
!!!**תודה לך!** !!!
!!!**תודה לך!** !!!

ה כויהן בנו כתובים ומכילים --- פירוט

תורה עלית ותורת חכמים

...תְּבִרְכָּה שָׁלֹמָה ...בְּנֵי קָרְבָּן

לעומת מילויים נטויים, מילויים ישרים מושגניים, מילויים ישרים נטויים.

11 P-1-P-3-A : P132A/P1621P8 P172D P181

110102 תג' ב' 13 נובמבר 1978 מ' תג' ב' 13 נובמבר 1978 נ' נס

የዚህ ተከራካሪውን የሚገኘውን ስም ነው እና ይህንን የሚያስፈልግ ይችላል

!! נספחים למסמך יתנו ערך !!

!!!1023 17 P-1-3-2-A-C ת 723 17NB

וְתִבְרַגְנָמָן